

*गुरुपत्रक n. Zinn GAL.
 गुरुपत्नी f. die Frau des Lehrers Spr. 2170.
 गुरुपरिपाटी f. Titel eines Gāna- Werkes.
 गुरुपादाश्रय m. demüthige Verehrung des Lehrers.
 गुरुपुत्र m. der Sohn eines Lehrers Ind. St. 13,405.
 गुरुपूजा f. die einem Lehrer erwiesene Ehre VAR.
 10. JOGAJ. 4,40.
 गुरुप्रसादनीय Adj. womit man dem Lehrer einen
 Gefallen erweist ÂPAST. 1,3,9.
 गुरुप्रसूत Adj. von älteren Verwandten die Er-
 laubniss habend GAUT. 18,5.
 गुरुन m. das Mondhaus Pushja.
 गुरुभार m. N. pr. eines Sohnes des Garuda.
 गुरुभारिक Adj. schwer (Speise) BHĀVARA. 2,62.
 गुरुभाषा f. die Frau des Lehrers GAUT. 2,33.
 गुरुभूत Adj. Schweres tragend.
 गुरुमता f. Schwere.
 गुरुमत् Adj. 1) f. ०मती schwanger. — 2) einen
 prosodisch langen Vocal enthaltend.
 *गुरुमर्दल m. eine Art Trommel.
 गुरुमुष्टि m. eine tüchtige Handvoll KĀṬH. 21,7.
 दंभगुरुमुष्टि MAITR. S. 3,3,6. Vgl. युमुष्टि.
 गुरुमह m. ein best. Taot S. S. S. 218.
 *गुरुरत्न n. Topas.
 गुरुलघुता f. ein hoher oder niedriger Werth
 Spr. 3955.
 गुरुलाघव n. 1) die grosse und geringe Bedeu-
 tung, — Wichtigkeit, relative Wichtigkeit, — Werth
 Spr. 2175. — 2) prosodische Länge und Kürze
 GAUT. Bn. 4 (०लाघवम् zu lesen).
 गुरुवंश m. Titel eines Werkes.
 गुरुवत् Adv. = गुरुवि und गुरावि.
 *गुरुवृक्ष m. Citronenbaum.
 गुरुवर्तिन् Adj. ehrwürdigen Personen gegenüber
 sich ehrerbietig benehmend.
 गुरुवाक्यलेशसम्पद् m. Titel eines Werkes.
 गुरुवास m. der Aufenthalt beim Lehrer, der
 Stand eines Schülers MBu. 14,26,4. 33,5 (Pl.).
 *गुरुवासन m. Acacia Catechu GAL.
 गुरुविषयितावाद m. Titel eines Werkes.
 गुरुवीर्य m. N. pr. eines Fürsten VP. 2 4,137.
 गुरुवृत् Adj. = गुरुवर्तिन्.
 गुरुवृत्ति f. das Benehmen dem Lehrer gegenüber
 40,9. das richtige B. d. L. g. ०पर Adj. 101,6.
 गुरुव्याख्या f. Titel eines Commentars VP. 2 5,379.
 *गुरुशिक्षा f. = शिक्षा.
 गुरुशिष्यसंवाद m. Titel eines Dialogs zwischen
 Lehrer und Schüler.
 गुरुसमूहा f. Gehorsam gegen den Lehrer Spr.
 2178. VĪMĀNA 4,3,19.

II. Theil.

गुरुशुश्रूषु Adj. dem Lehrer gehorsam Ind. St.
 13,406.
 गुरुश्रीपादकापूजा f. demüthige Verehrung des
 Lehrers.
 गुरुसखी f. die Freundin eines ältern Verwand-
 ten ÂPAST. 1,21,9 (०सखीं zu lesen).
 गुरुसंनिधि m. Gegenwart des Lehrers ÂPAST.
 गुरुसमवाय m. eine Mehrheit von Lehrern ÂPAST.
 *गुरुसारा f. Dalbergia Sissoo.
 गुरुस्कन्ध m. 1) *eine best. Pflanze. — 2) N.
 pr. eines Gebirges.
 गुरुस्त्व m. Titel eines Werkes.
 गुरुस्त्रीगमनीय Adj. einen Ehebruch mit der Frau
 des Lehrers betreffend M. 11,102.
 गुरुम् m. Pl. N. pr. eines Volkes VARĪH. BĀH.
 S. 14,23.
 *गुरुहन् m. ein Mörder seines Lehrers.
 गुरु Adv. mit करु zu seinem Lehrer machen.
 गुरुद्र Adj. schwer verdaulich. Nom. abstr. ०व
 n. SUGR. 2,408,21.
 *गुरुरेक ein best. Gras DĀṬṬ. 1,54. 2,35.
 गुग्गुलु m. Pl. N. pr. eines Volkes MĀK. P. 57,56.
 गुर्जर 1) m. Guzerat. — 2) f. ई a) dass. Ind. St.
 15,252. — b) eine best. Rāginī.
 *गुर्द, गुर्दते (क्रीडायाम्), गुर्दपति (निकेतने).
 *गुर्द m. und *गुर्दी f. fehlerhaft für गूर्द, गूर्दी.
 *गुर्व, गुर्वति (उद्यमने).
 1. गुर्वर्थ 1) m. a) eine wichtige Sache MBu. 6,120,1.
 — b) der für den Lehrer bestimmte Lohn 42,1. 3.
 MBu. 3,168,68. RAḠH. 5,17. AḠNI-P. 4,9. — c) eine
 den Lehrer betreffende Sache GAUT. 23,30. Chr. 46,
 18. — d) tiefer Sinn BAḠ. P. 3,16,14. — 2) ०म्
 Adv. für die Eltern 94,20. für den Lehrer 42,18.
 29. RAḠH. 3,24. HEMĀDRI 1,36,1.
 2. गुर्वर्थ Adj. für den Lehrer bittend GAUT. 5,21.
 M. 11,1.
 गुर्वावलि f. Titel zweier Werke Bühler, Rep.
 No. 714. fg.
 गुर्विणी f. 1) Adj. und Subst. schwanger, eine
 schwangere Frau. — 2) ein best. Metrum.
 गुर्विसिखी f. die Freundin einer älteren Verwand-
 ten ÂPAST. 1,21,9 (०सखीं zu lesen).
 गुल 1) m. a) = गुड trockener Zucker oder Me-
 lasse. — b) *glans penis und *clitoris. — 2) *f.
 घ्रा Tithymalus antiquorum. — 3) *f. ई a) Kugel,
 Pille. — b) Pocken.
 गुलनिहिकान्याय m. v. l. für गुड०.
 *गुलसकन्द m. eine best. Knolle. Vgl. गुलुचकन्द.
 गुलक m. Pl. v. l. für गुरु.
 गुलिक m. N. pr. eines Jägers.

गुलिका f. 1) Kugel (als Geschoss) NAISH. 3,127.
 Kügelchen. स्फटिक० KĀD. 157,12. — 2) Spielball.
 — 3) Perle. — 4) Pille KĀLĀK. 5,179. — 5) Stück,
 caput ÂRĀBH. 2,30.
 *गुलिङ्ग m. Spertling.
 *गुलुगुधा Adv. mit करु (पीडायाम् oder क्रीडायाम्)
 GAṆAR. 2,96.
 गुलुगुलित n. Gebrüll (eines Elephanten) BĀLAR.
 50,4.
 *गुलुचक m. Büschel, Bund, Strauss.
 *गुलुचकन्द m. eine best. Knolle RĀḠAN. 7,20.
 *गुलुच, *गुलुचक und *०क m. = गुलुचक.
 गुलुक m. Pl. v. l. für गुरु.
 *गुलुगुधा Adv. = गुलुगुधा GAṆAR. 2,96.
 गुलुगुलु n. Bdellion AIR. Bn. 1,28.
 गुलुकी m. (adj. Comp. f. घ्रा) Fussknöchel.
 *गुलुका m. dass. GAL.
 *गुलुकाशक m. Wurzel des Fussknöchels.
 गुलुफद्वय Adj. bis zu den Fussknöcheln reichend
 KĀṬH. 26,3. MĀLATI. 61,9.
 गुलुफद्वयस Adj. dass. KĀD. 128,8.
 गुलुफय्, ०यति. Partic. गुलुफित n. = गुलुफित
 ÂPAST. ÇR. 10,10,3 = 13,7,16; vgl. AV. 3,7,2. —
 Mit उपवि Etwas (Acc.) reichlich hinzufügen. —
 Vgl. विगुलुफ.
 *गुलुफनी (गुल्मनी?) f. Heer GAL.
 गुल्म 1) m. n. (seltener a) Strauch, Busch. Am
 Ende eines adj. Comp. f. घ्रा. — b) ein Trupp Sol-
 daten, Piquet, Soldatenposten. Im System 45 (*435)
 Fusssoldaten, 27 (*84) Reiter, 9 (*27) Wagen und
 9 (*27) Elephanten. — 2) m. a) krankhafte An-
 schwellungen verschiedener Art im Unterleibe. — b)
 *Miltz. — c) *eine Art Landungsplatz an einem
 Flussufer. — 3) *f. ई a) Gebüsch, Gehölz. — b)
 Myrobalanenbaum. — c) Judendorn. — d) Karda-
 momen. — e) Zelt.
 गुल्मक m. 1) Gebüsch. — 2) N. pr. eines Brah-
 manen.
 गुल्मकालाननरस m. eine best. Mixture Mat. med.
 65.
 गुल्मकुष्ठ n. eine Art Aussatz.
 *गुल्मकेतु m. Sauerampfer RĀḠAN. 6,130.
 *गुल्ममूल n. frischer Ingwer RĀḠAN. 6,28.
 गुल्मवत् Adj. an गुल्म 2) a) leidend HRMĀDRI 1,
 720,4 v. u.
 *गुल्मवल्ली f. Sarcostemma viminalis RĀḠAN. 3,86.
 गुल्मिन् 1) Adj. = गुल्मवत् KARAKA 5,9. SUGR. 2,
 451,9. — 2) m. ein stark belaudter Baum R. 7,54,
 11. — 3) *f. ०नी eine sich weit ausbreitende Schling-
 pflanze.